

HOREB

Butlletí URC

Fotografia: Catedral de Barcelona

DESTAQUEM

✝ El Trifum més profètic

Pàg. 2 | Gmà. Paco Chiva Benajes

Commemoració del Centenari del
Pare Abat Cassià Maria Just

Pàg. 13 | AFERS RELIGIOSOS

Exercicis espirituals a
Montserrat. **INSCRIPCIONS**
OBERTES!

Pàg. 58 | URC FORMACIÓ

«Ser profètics, fer lloc a l'Esperit»

Horeb 657
1 d'abril, 2026

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

EL TRIDUUM MÉS PROFÈTIC

Germà Paco Chiva Benajes | Provincial auxiliar La Salle

La propera Setmana Santa participaré a una Pasqua Jove. Ja feia un parell d'anys que no hi anava, i davant d'aquesta perspectiva tinc, no sé perquè, una sensació positiva, esperançada. Sembla que per això vaig tenir un somni que vull compartir amb vosaltres:

“Un grup de joves i no tan joves que estava al càrrec de l'animació de la Pasqua feia una reunió. Mostraven preocupació per com arribar als joves i fer-los arribar l'Evangeli. Tots ells havien viscut moltes Pasqües i sabien ben bé què funcionava i què no. Valoraven el que es feia normalment a dintre de les esglésies, però la iconografia, disposició per bancs, espai poc flexible... potser fos adequada per la gent gran però molt limitadora pels joves. Bé, celebrarem la Pasqua a la masada del Molí, decidiren. No hi ha església. Però filant prim, Jesús tampoc va ser molt partidari de temples i ofrenes.

És molt important afavorir la participació, deien, les persones d'avui volen expressar-se, compartir el que viuen i senten. La majoria dels qui vinguin ja han acabat els seus estudis, tenen pensament propi, no podem donar-los pregàries prefabricades, ni catequesi de primera comunió, ni que sigui el mossèn l'únic que tingui la paraula. Hem d'afavorir els moments de personalització, de lectura tranquil·la de l'Evangeli. Posarem temps més ben llargs de silenci i meditació, res de presses. Segur que així el compartir serà més ric, encara que això allargarà el

temps de celebració, però si la gent està connectada i els gestos de la litúrgia els preparem bé, valdrà la pena fer-ho.

Dijous. Recordarem i contemplarem com Déu, en Jesús, es fa germà de tots: dels pecadors, de l'adúltera, de Zaqueu, dels leprosos, de tot necessitat... com acull a les dones, s'asseu a la taula dels impurs, dels descartats... Jesús mostra un rostre de Déu pare i mare, fratern com el bon samarità, amorós com el pare que acull al fill que torna... "Estimeu-vos com jo us he estimat". Quina densitat en el moment de rentar els peus! Quina síntesi de la seva vida el dir que cal partir-se com el pa i vessar la pròpia vida com es vessa el vi!

I ens recordarem i viurem que és l'amor de Déu el que ens salva, no el nostre esforç, ni el complir cap llei, ni el acumular mèrits, ni la fidelitat litúrgica... l'amor, només l'amor.

Divendres. Avui ja no són temps pel *dolorisme* del barroc. Tampoc són temps per una antropologia humana negativa, on tot gira al voltant del pecat personal (com solen accentuar els moviments més conservadors). Res de que Déu necessiti el sofriment i la mort de Jesús per perdonar-nos, cap víctima per aplacar a Déu i aconseguir el nostre rescat. Aquesta manera de tractar la passió ja no funciona perquè aquesta no és ja la imatge del Déu de Jesús. Clar que Déu ens rescata, però no a base de necessitar la sang de ningú. Jesús és coherent amb la seva manera d'estimar, i davant de l'oposició i persecució, no fuig, segueix estimant. La seva vida es mostra com ser humans, germans. El seu exemple ens convida a acollir a tots els crucificats d'avui i a viure les Benaurances. Aquí, davant de la creu, mostrarem un bon ventall de situacions injustes actuals, que amb els innocents que sofreixen la guerra no ens hem de callar. No adorarem un tros de fusta, sinó que posarem junt a la creu els perseguits per ser coherents amb l'amor i el servei als altres.

Dissabte. Silenci. Soledat. Temps d'interiorització. Revisar la pròpia vida. Accepto que no soc coherent a l'estil de Jesús? Està passant Déu per la meua vida? Quin tipus d'espiritualitat alimenta la meua fe?

Vigília i diumenge de Resurrecció. Déu confirma la forma d'estimar de Jesús. El mal i la mort no tenen l'última paraula. Recordant les aparicions actualitzem que l'Esperit de Déu i del seu fill Jesús segueixen actuant dintre de qui confessa aquesta manera d'estimar. Com es transformaria així la nostra societat, el nostre món!

Els animadors estan molt emocionats amb tot el que volen transmetre als joves en la Pasqua.

Però mostren preocupació de trobar algun mossèn que estigui disposat a sortir del Temple, a ser flexible amb la litúrgia, a cedir la paraula i donar participació, a no venir de bòlit per dir missa i sortir volant... I l'emoció del moment es dissolt davant

la dificultat de trobar preveres: Poca disponibilitat? Envellits? Amb poca capacitat d'adaptació? Massa clericals?"

És en mig del seu desassossec que em desperto... Mentre em rento la cara i em miro a l'espill em sorpren a mi mateix amb aquests pensaments:

- I si l'Església valorés una litúrgia més creativa, propera i participativa. No seria una manera d'anar a la mina d'aigua en comptes d'oferir aigua estancada o amb canonades buides?

- I si capgiréssim aquesta espiritualitat sacrificial per una espiritualitat més fraterna, més a l'estil de Jesús?

- I si hi hagués comunitats cristianes més a l'estil de les primeres comunitats cristianes, on és realment possible compartir vida i espiritualitat. No seria una manera de refundar les parròquies i caminar més en sintonia amb l'eclesiologia del Vaticà II?

- I si l'Església preparés laics i laiques per poder animar i celebrar en aquestes comunitats. No seria una manera de superar el clericalisme?

Encara hi ha preveres i religiosos/es que podrien acompanyar aquesta preparació.

- I si les religioses i religiosos tinguéssim una veu més profètica dintre de l'Església, no només per animar Tridus sinó per fer més lloc a l'Esperit. És aquest un servei que el poble de Déu espera de nosaltres?

Uff! Això és el que tenen els somnis... que quan es desfan et deixen amb força inquietuds la ment i el cor.

ANY JUBILAR DEL NOSTRE PARE COLL

DOMINIQUES ANUNCIATA | 30 de març, 2026

Què hem fet a la comunitat? Cap esdeveniment espectacular, però sí que ens ha alegrat molt poder recordar d'una manera especial el tresor de la seva vida, celebrar-ho a la pregària, a la taula i compartir-ho també amb altres persones.

Volem compartir dos moments que per nosaltres han estat significatius: Els 150 anys de vida, de la nostra escola Santa Caterina de Siena (FEDAC). Als pati va tenir lloc una petita celebració i també vam recordar els 150 anys del nostre Pare Coll.

També per l'Advent, la trobada de comunitats religioses d'Horta, que ens reunirem a l'església de l'escola per celebrar l'Advent i vam recordar els 150 anys de l'escola i els 150 anys del nostre Pare Coll.

Per aquests moments i altres que cadascuna porta al cor, donem gràcies per aquestes celebracions.

SALVADOR ILLA: “EL COMPROMÍS DEL GOVERN ÉS TOTAL PER POSAR EN VALOR POBLET I TOT EL QUE REPRESENTA”

CATALUNYA RELIGIÓ | 30 de març, 2026

Hi ha algun lloc millor per presentar un pòdcast sobre un monestir que un claustre? És per això que aquest dilluns s'ha presentat al claustre del Monestir Cistercenc de Santa Maria de Valldonzella, als peus del Tibidabo, el pòdcast [Escolta Poblet](#), una proposta sonora de Ràdio 4, que connecta espiritualitat, història i contemporaneïtat des del cor d'un dels grans cenobis del país. ben aviat, la iniciativa també serà presentada al monestir de Poblet.

[Continua llegint aquí](#)

L'ESGLÉSIA ES COMPROMET AMB LES VÍCTIMES D'ABUSOS PRESCRITS I SIGNA UN PROTOCOL PER A REGULAR EL RECONeixEMENT I LA REPARACIÓ

CONFER | 30 de març, 2026

La Conferència Episcopal Espanyola i la Conferència Espanyola de Religiosos continuen fent passos en comunió, i com a Església que peregrina a Espanya, en el seu compromís amb les víctimes d'abusos comesos en el si de l'Església. Aquest 30 de març els presidents de les dues institucions, Luis Argüello i Jesús Díaz Sariego, han signat amb el Defensor del Poble, Ángel Gabilondo, i el ministre de la Presidència, Félix Bolaños, un protocol que desenvolupa l'acord subscrit el passat 8 de gener.

Aquest protocol estableix l'organització i el funcionament del **sistema de reconeixement i reparació** de les víctimes d'abusos sexuals en l'àmbit de l'Església Catòlica. D'aquesta manera, l'Església posa en valor el Pla de Reparació Integral a Víctimes d'Abusos (PRIVA) i la [Comissió Assessora](#) que treballa des de febrer de 2025, quan va ser constituïda, atenent les **131 sol·licituds** que han rebut. A partir d'ara existeix una **nova via d'accés** al pla establert per l'Església i que demostra el nostre **compromís moral** i la nostra responsabilitat. En aquest sistema la col·laboració de les institucions serà molt important i el Defensor del Poble tindrà en compte aquells casos ja reparats a través del **PRIVA**.

DESCÀRREGA EL PROTOCOL

Modalitats de reparación

El protocol detalla que la reparació podrà ser **simbòlica o restaurativa**, orientada al reconeixement institucional i a l'oferiment d'eines per a l'acompanyament o la petició de disculpes, i també econòmica pel dany causat i per les despeses registrades en el tractament de les possibles seqüeles físiques i psicològiques. Les compensacions econòmiques tindran en compte la gravetat dels abusos patits, el dany provocat i també altres compensacions eventualment percebudes en el marc d'altres models de reparació impulsats per l'Església.

Compromisos de les institucions signants

El protocol assenyala que el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts crearà una **Unitat de Tramitació** que rebrà les sol·licituds, oferirà orientació per a la presentació de les mateixes i s'ocuparà de la comunicació entre les parts, la notificació de les propostes i la recollida dels informes necessaris.

El Defensor del Poble, per la seva banda, constituirà la **Unitat de Víctimes** que s'encarregarà de dur a terme —amb un equip d'experts professionals independent— l'avaluació individualitzada de les sol·licituds. També elaborarà la proposta de valoració de reconeixement de la condició de víctima i de la seva reparació, tenint en compte si aquesta víctima ja va ser reparada anteriorment pel PRIVA o per la congregació religiosa. La CEE i la CONFER s'encarregaran, a través de la Comissió Assessora del PRIVA, d'emetre un **informe preceptiu motivat** sobre cadascuna de les valoracions de reconeixement de la condició de víctima i de reparació que formuli la Unitat de Víctimes del Defensor del Poble.

En cas de discrepància, una **Comissió Mixta** estudiarà el cas que, en última instància, serà resolt pel Defensor del Poble després d'escoltar el president de la CEE o de la CONFER, segons el cas.

Exemptes de tributació

A més, el Govern ha acceptat que les reparacions econòmiques estiguin **exemptes de tributació**, especialment de l'impost sobre la renda. El sistema establert no està basat en la imposició d'una obligació jurídica, sinó en el **compromís moral de l'Església** i el mutu acord de les parts.

És una via temporal amb una **durada d'un any** (prorrogable un any), per a aquelles causes que no hagin tingut i no puguin tenir recorregut judicial bé per la prescripció del delictes o bé per la mort de l'agressor. El 15 d'abril, després dels diàlegs de la Comissió del PRIVA i de l'Equip del Defensor del Poble per fixar les reparacions, entrarà en vigor aquest sistema.

ANY JUBILAR FRANCISCÀ

CATALUNYA RELIGIÓ | 28 de març, 2026

Per commemorar els 800 anys del traspàs de sant Francesc, que va portar una vida «de pregària, de treball, de penitència i d'extrema pobresa, i tot això viscut amb fraternitat i alegria», el papa Lleó XIV ha proclamat, del 10 de gener de 2026 al 10 de gener de 2027, l'Any Jubilar de Sant Francesc. «És una oportunitat perquè es visitin les esglésies franciscanes i per aprofundir en la pròpia espiritualitat», afirma fra Josep Manuel Vallejo, OfmCap.

Per què sant Francesc és un personatge amable, molt valorat?

Suposo perquè va ser dels primers que van recuperar la bondat de la creació, la idea que tot el que existeix és bo perquè ha estat creat per Déu. També perquè és un home que, més que insistir en la moral o en el pecat, insisteix en què Crist allibera. A més, és un home optimista: considera que, malgrat tots els dolors de la vida, aquesta té sentit, i també l'Evangeli. És un home que proclama l'Evangeli sempre en positiu, com a alliberador i com a reconciliador.

Per què és important recuperar el seu carisma en un moment com l'actual?

Sant Francesc ens mostra a la seva vida que, malgrat el dolor, la persecució, el fracàs i la desgràcia, la vida té sentit; i que Déu actua malgrat les dificultats. Tota la seva vida està forjada per l'ex-

periència del misteri pasqual: en el màxim dolor hi ha la màxima joia. I ell va descobrir que, com Jesús, qui perd la vida la guanya, que com més et dones, com més et consumeixes d'amor, més creix dins teu la resurrecció.

Francesc és un home de l'Esperit Sant...

Francesc diu que l'objectiu fonamental de la vida cristiana és posseir l'Esperit Sant i deixar-lo fer. I això és actualíssim. Si no hi ha l'experiència de l'Esperit Sant, que és el que ens renova per dins i el que indica una mica el camí que hem de seguir, tot és faramalla.

AGRAMUNT CELEBRA ELS 150 ANYS DE LES FILLES DE CRIST REI

CATALUNYA RELIGIÓ | 28 de març, 2026

L'església parroquial d'Agramunt va acollir aquest dijous 19 de març una celebració especialment significativa amb motiu dels 150 anys de la fundació de la Congregació de les Filles de Crist Rei. La commemoració, que va coincidir amb la solemnitat de sant Josep, va reunir fidels, amics de la congregació i la comunitat religiosa present al territori.

[Continua llegint aquí](#)

EL RECORD DELS MONJOS DE TIBHIRINE FLOREIX A ALGÈRIA 30 ANYS DESPRÉS DEL SEU ASSASSINAT

AGÈNCIA FLAMA | 28 de març, 2026

La memòria dels **monjos de Tibhirine** continua viva 30 anys després del seu assassinat en plena guerra civil a Algèria. Va ser la nit del 26 al 27 de març de 1996, quan els 7 religiosos cisterencs del monestir de Tibhirine, a Algèria, van ser segrestats per homes armats. Els seus caps van ser trobats el 30 de maig, pocs dies després que un comunicat del Grup Islàmic Armat (GIA) anunciés la seva **mort per decapitació**.

[Continua llegint aquí](#)

EL GOVERN COMMEMORA EL CENTENARI DEL NAIXEMENT DEL PARE ABAT CASSIÀ MARIA JUST

100
Cassià
Maria Just

AFERS RELIGIOSOS | 27 de març, 2026

El Govern de la Generalitat de Catalunya commemora el centenari del naixement de Cassià Maria Just i Riba (1926-2008). Reconegut abat de Montserrat entre 1966 i 1989, va ser una figura clau del diàleg entre fe, cultura i país. Va entrar a l'Escolania de Montserrat el 1939 i va ser ordenat sacerdot el 1950. L'abat va destacar per la seva solidaritat amb les persones més necessitades, així com pel seu compromís amb la cultura i el patrimoni català, defensant el valor de l'abadia de Montserrat i de renovació en un període convuls de la dictadura.

En Cassià Just hi convergeixen tres dimensions íntimament lligades: la de l'home espiritual, esculpit en l'espiritualitat benedictina, en l'ora et labora i l'amor al silenci i a la vida intel·lectual, la pregària i la sobrietat; la de l'home de mentalitat hospitalària, caracteritzat per mantenir sempre un diàleg franc i obert amb els altres, fossin o no afins al seu pensament i a la seva sensibilitat, amb la voluntat de cercar allò que uneix tots els éssers humans, i la de l'home compromès amb els drets humans, la cultura, la llengua i la tradició catalanes, i amb la defensa dels drets de la pàtria, especialment en contextos difícils, en què defensar el patriotisme era objecte de persecució o incomprensió; i també des de la dimensió social dels vulnerables.

Durant aquest any es faran concerts, conferències i taules rodones amb un acte central al Palau de la Generalitat de Catalunya per tal de difondre el seu llegat. La commemoració tractarà especialment la vessant musical, on la força artística s'expressa a partir de peces relacionades amb composicions pròpies de Cassià M. Just i també d'altres composicions que ell va fer seves en interpretar-les, preservar-les i promoure-les i especialment des de l'orgue.

La programació preveu conferències i taules rodones, amb la participació de persones que el van tractar de prop, i versaran sobre l'espiritualitat, l'àmbit musical i coral, i també des de la seva dimensió política i social, amb l'objectiu d'apropar-se a la seva filosofia i el seu tarannà, que el va fer arribar a promoure una Fundació social després del seu treball com abat.

Commemoracions oficials

El Govern de la Generalitat de Catalunya commemora anualment esdeveniments i personalitats històriques, artístiques, científiques o culturals. L'objectiu és posar en relleu, recuperar i divulgar la memòria d'aquests fets i persones rellevants que han deixat empremta en el patrimoni col·lectiu dels catalans.

La commemoració oficial de l'Any Cassià Just l'impulsa la Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, i hi participen com a entitats col·laboradores, l'Abadia de Montserrat, la Fundació Cassià Just, el Cor Montserrat de Terrassa.

De les primeres activitats programades cal destacar la conferència i concert organitzats pel Cor Montserrat de Terrassa el 24 d'abril a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa. A les set de la tarda hi haurà la ponència de Pere Puig i Jaume Puig, "Un fil d'història, un compàs de quatre". I en acabar, concert de l'Escolania de Montserrat i el Cor Montserrat a les 8 del vespre.

Entre la programació, hi destaquen concerts homenatge, conferències i taules rodones per recordar el seu llegat

'EXPOSICIÓ DELS 75 ANYS DE L'APLEC DE MATAGALLS ARRIBA A BARCELONA

CLARETIANS | 27 de març, 2026

Inaugurada el passat 16 de març, l'exposició **'75è Aplec de Matagalls'** es podrà visitar fins al 7 d'abril al vestíbul de la Biblioteca Jaume Fuster, al barri barceloní de Gràcia. Un barri molt vinculat amb l'Aplec a través de la unió Excursionista de Gràcia.

L'exposició consta de 15 plafons on s'explica la història de l'Aplec, les persones que l'han fet possible, així com diferents elements i actes que n'han format part al llarg d'aquests 75 anys. Comissariada per Òscar Farrerons, que també és membre de la junta de l'Associació d'Amics de l'**Aplec de Matagalls**, és —juntament amb l'estrena de la sardana 'La Creu del Matagalls' d'Enric Ortí— un dels principals actes que s'han fet per commemorar els tres quarts de segle de vida de l'Aplec.

Sota l'aixopluc del Museu Etnològic del Montseny, l'exposició ha estat possible gràcies a les diputacions de Girona i Barcelona i a la Generalitat de Catalunya. Ja ha visitat 12 municipis de Catalunya, molts d'ells vinculats a l'Aplec. De Gràcia viatjarà fins a Canovelles, probablement el darrer municipi on s'exposarà.

L'Aplec de Matagalls se celebra el segon diumenge de juliol i està organitzat per l'Associació Amics Aplec de Matagalls. L'any 1840, sant Antoni Maria Claret va reposar la creu en una missió feta aquell any a Viladrau, on va ser regent 9 mesos. El 1894 es va tornar a reposar i va ser beneïda pel bisbe Morgades, i mossèn Cinto Verdaguer li va dedicar la poesia "La Creu de Catalunya".

1 d'abril, 2026	HOREB 657	
-----------------	---------------------	--

La primera edició de l'Aplec va tenir lloc l'any 1950, amb motiu de la canonització del pare Claret. L'èxit d'aquella primera edició va comportar que quedés instituït, esdevenint una tradició fins avui dia. "No hi ha gaires aplecs amb una continuïtat com el de Matagalls", exposa Òscar Farrerons.

L'exposició ressalta el gran paper que va tenir el pare Faustí Illa, CMF, que durant molts anys en va ser l'impulsor i el "pal de paller que ho feia tot". L'any 1987 es va constituir l'Associació, i el pare Faustí en va ser el president fins al moment de la seva mort, el 1999.

La Biblioteca Jaume Fuster, inaugurada el 2005, va rebre el premi Liber 2025 a la millor iniciativa de foment de la lectura. És la més visitada de la ciutat i, amb els anys, s'ha consolidat com un espai cultural de referència.

TESTIMONIATGE EN MEMÒRIA VIVA: GNA. M. DOLORES TARAVILLO

RELIGIOSES SANT JOSEP DE GIRONA | 26 de març, 2026

La Gna. M. Dolores Taravillo, Religiosa de San Josep de Girona, comparteix en Memòria Viva el seu recorregut vital i vocacional, marcat per la cura pròxima, l'atenció sanitària i una profunda vivència del Carisma de l'Institut, al que pertany des de 1959.

De nena ja tenia clar el seu desig de ser religiosa i l'interès per la cura dels malalts, inspirada per la presència i el testimoniatge de les Germanes que va conèixer en la seva etapa escolar. Va ingressar en el aspirantat als 13 anys, al costat de la Clínica Nostra Senyora del Remei de Barcelona, i va continuar amb el postulantat a la Casa Mare de Girona. Narrant la seva trajectòria, que ha passat per cuidar malalts amb VIH, la Gna. M. Dolores insisteix en un element clau: la humanització. Estar al costat de la persona malalta, acompanyar a les famílies i oferir una presència serena i respectuosa ha estat, per a ella, essencial en totes les destinacions.

“L'Institut m'ha aportat moltíssim”, afirma referir també l'aprenentatge compartit amb col·laboradors i col·laboradores. Destaca, amb admiració, l'actitud i el somriure dels qui han treballat al costat d'ella al llarg dels anys.

[Legeix tot el seu testimoniatge en Memòria Viva!](#)

LES RELIGIOSES ESCLAVES DE MARIA ACULLEN 24 NOIES SENSE RECURSOS AL BARRI D'HORTA

ARQUEBISBAT BARCELONA | 26 de març, 2026

Juana Condesa Lluch, valenciana i fundadora de les **Esclaves de Maria Immaculada**, en plena revolució industrial, a finals del segle XIX, va ser una pionera en la defensa dels drets de les dones treballadores. Es sentia molt commoguda per tantes jovenetes que viatjaven des dels pobles pels camins soles per anar a treballar a les fàbriques de València, i després d'unes inacabables jornades laborals havien de tornar a peu a casa seva. Juana davant del seu patiment, va descobrir que aquesta seria la seva missió. Va fundar les Esclaves de Maria perquè aquestes noies tinguessin una residència on viure i per atendre les seves necessitats materials i la seva formació en valors.

Del naixement d'aquella obra, ja fa més de 100 anys, les esclaves de Maria, tenen la seva casa principal a València, i també estan a Madrid, Almeria, Albacete, Almansa i Barcelona, a més a més de tenir residències a Panamà, Xile, Perú i Roma, i un centre amb 16 novícies a l'Àfrica.

La superiora a Barcelona, la gallega Mercedes Fernández, em rep a la preciosa casa que tenen al barri d'Horta i on acullen a 24 noies, de molts països d'Amèrica Llatina, i també del Marroc i Kenia. Aquestes joves arriben a la ciutat soles, i en una situació molt desesperada. «Algunes dormen al carrer, també van a les parròquies cercant ajuda i ens les deriven al nostre centre», explica la directora. Quan arriben, els hi faciliten roba i el que més necessiten, i poden estar a la residència, en règim de

pensió completa, fins que troben una feina i paguen segons les seves possibilitats. Després, la majoria treballen cuidant persones grans. «Se'm trenca el cor haver de dir no a les noies que truquen a la nostra porta perquè només tenim llits i espai per a 24 dones», es lamenta la superiora. «La nostra missió és ajudar en la providència, no rebem cap subvenció, i tenim només dues persones contractades, la cuinera, i la que neteja».

A Barcelona només són tres religioses, «em preocupa la manca de vocacions per poder seguir amb la nostra missió. De moment tenim novícies a l'Àfrica, però les noies d'aquí és més difícil que vulguin ser religioses perquè els valors cristians s'han perdut en les famílies, molts joves no tenen carinyo a casa i se senten sols i tristos. La violència de gènere, el bullying i les xarxes socials, fan molt de mal als joves», explica Fernández.

“La nostra obra es podria resumir en una frase: volem donar a aquestes dones que han hagut de marxar dels seus països, deixant enrere la família, el carinyo que la vida no els hi ha donat”, afirma la religiosa. I en aquesta bonica casa, amb una terrassa amb vistes al mar i al Tibidabo, amb habitacions individuals, menjador, capella, i jardinet, les dones que hi viuen es senten cuidades i estimades.

BALSARENY CREARÀ EL CENTRE DE CULTURA PER LA PAU PERE CASALDÀLIGA

CLARETIANS | 26 de març, 2026

L'Ajuntament de Balsareny vol crear un espai dedicat a **divulgar la figura de Pere Casaldàliga**, nascut al municipi el 1928 i conegut pel seu compromís amb la defensa dels drets humans i dels pobles més vulnerables al Brasil.

El projecte vol explicar la trajectòria vital i espiritual del bisbe i missioner claretí, fill predilecte d'aquesta població. Casaldàliga va professar de jove com a claretí i, fidel al carisma de Sant Antoni Maria Claret, va assumir la vocació missionera que el portaria anys més tard al Brasil, on va arribar a ser bisbe de São Félix do Araguaia. Des d'allà es va convertir en una veu destacada en la defensa dels camperols i dels pobles indígenes de l'Amazònia fins a la seva mort el 2020.

El futur espai de divulgació vol apropar aquesta trajectòria a tothom i recordar la dimensió social i missionera de Casaldàliga, d'una vida marcada alhora per la seva vocació religiosa i pel compromís amb la justícia i els més pobres.

Es preveu que l'equipament, que comptarà amb una exposició permanent i que s'instal·larà on hi ha l'actual Centre d'Atenció Primària, pugui acollir activitats culturals i educatives vinculades al seu pensament i al seu llegat, portant el nom de Centre de Cultura per la Pau Pere Casaldàliga, juntament amb la biblioteca municipal que ja porta el nom del claretí. Un projecte impulsat per Balsareny educa i amb el suport de la Fundació Pere Casaldàliga que coexistirà en un mateix edifici amb la Biblioteca i amb el Museu dels Traginers i que gestionarà un consell assessor.

El nou equipament es pretén instal·lar a l'edifici de Can Torrent, un cop es traslladi l'actual CAP a un nou emplaçament.

La notícia es va fer pública el passat diumenge 15 de març durant la 36a edició de 'La trobada' de la [Fundació Pere Casaldàliga](#), dedicada a reflexionar sobre l'educació política com a eina clau per comprendre la realitat, enfortir l'organització social i defensar els drets humans.

La iniciativa compta amb el suport de la Diputació de Barcelona, i es treballa per tal que sigui una realitat en uns anys, malgrat que el desig seria que l'any 2028, en motiu del centenari del naixement de Pere Casaldàliga, el centre ja pogués fer els primers passos.

Al Brasil, claretians catalans com **Francesc Trilla, Josep Maria Sala i Lluís Garcia** a São Miguel do Guaporé [continuen encara avui la seva tasca missionera](#) iniciada fa dècades.

INAUGURAT L'ANY DE CELEBRACIÓ DEL 700È ANIVERSARI DEL MONESTIR DE PEDRALBES

ARQUEBISBAT BARCELONA | 26 de març, 2026

L'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, ha assegurat aquest dijous que estan «**treballant activament** amb les germanes i amb el Dicasteri per a la vida consagrada del Vaticà» **per recuperar la vida religiosa al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes**. Durant l'acte inaugural de la commemoració del 700è aniversari de la primera pedra del monestir, el prelat barceloní ha desitjat que «molt aviat torni a haver-hi vida religiosa» i s'ha mostrat confiat: «**Tenim esperances fundades**», ha assegurat.

«La commemoració dels 700 anys ha de servir per **reflexionar sobre el futur del monestir**. Barcelona necessita que aviat hi torni a ressonar el cant de les hores, amb la presència de la vida consagrada», ha emfatitzat l'arquebisbe.

Cardenal Omella: «El Monestir de Pedralbes és un lloc on Barcelona ha après a elevar la mirada»

Durant el seu discurs, el cardenal Omella ha apuntat que «el Reial Monestir de Pedralbes no és només un claustre medieval de sòlida pedra gòtica, sinó un lloc on **Barcelona ha après a elevar la mirada**».

El prelat barceloní ha recordat que, «des d'aquell 26 de març de 1326, dia de la col·locació de la primera pedra de l'església d'aquest monestir, **milers de dones han consagrat aquí la seva vida a Déu**». «Han après a viure, a convida, a lloar el Senyor

amb el cant de la litúrgia de les hores i amb les feines ordinàries del monestir, alimentades pel pa de l'Eucaristia», ha remarcat.

Cardenal Omella: «Germanes clarisses, Barcelona us deu molt»

El cardenal Omella s'ha dirigit a les **germanes clarisses**, les últimes que van viure-hi al monestir, i les ha lloat. «Heu deixat tota una vida gravada en cada pedra, en cada arcada d'aquest claustre, en l'olor de la capella de Sant Miquel. Vosaltres també heu marxat amb bona escorta: la pregària de set-cents anys, la gratitud d'una ciutat i la certesa que la vostra vida consagrada continua donant fruit. Barcelona us deu molt. Jo, en nom de l'Església, us dic: gràcies. **La vostra absència física no és un final, és una llavor que esperem veure germinar**», ha manifestat.

Collboni: «Les clarisses han mantingut viu el monestir durant tots aquests segles i esperem que ho continuïn fent durant els propers»

A l'acte també ha participat el president de la Generalitat, Salvador Illa, l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, i la consellera de Cultura de la Generalitat, Sònia Hernández.

Ha obert l'acte l'alcalde Collboni, qui ha agraït la presència de les germanes clarisses i ha remarcat que **«són elles les que han mantingut viu el monestir durant tots aquests segles i esperem que ho continuïn fent durant els propers segles també»**.

Illa, que ha clos l'acte, ha remarcat en la necessitat de «cuidar i invertir en el patrimoni» i ha anunciat que ha iniciat els tràmits perquè el fons documental del monestir sigui declarat **Bé Cultural d'Interès Nacional**.

La inauguració de l'exposició immersiva i un breu concert del Cor de Noies de l'Orfeó Català centren les activitats de la jornada

L'acte s'ha amenitzat amb un breu concert al claustre del monestir, a càrrec del Cor de Noies de l'Orfeó Català. També s'ha inaugurat l'exposició **Tocar l'ànima. Els murals de la capella de Sant Miquel**. És una **experiència immersiva** en què es combinaran tecnologies 3D, realitat augmentada i museografia interactiva, són les activitats centrals de la jornada inaugural. L'exposició es podrà visitar a partir de demà 27 de març.

Els **dies 27, 28 i 29 de març**, amb motiu de l'inici del setè centenari, el monestir ofereix **tres dies de portes obertes** a la ciutadania plenes d'activitats. El dissabte 28, es faran **visites guiades a l'hort** per explicar el projecte de reconstrucció d'un hort medieval a Barcelona i el cultiu que feien les monges a l'edat mitjana.

Paral·lelament es farà un **taller, tastets d'hort**, per apropar-nos els sabors de la **cuina medieval** amb els productes que es recolliran de l'hort. Per descobrir el ric patrimoni històric i artístic de la comunitat de monges que visqué al monestir, s'oferirà la visita guiada **El monestir de Pedralbes a l'edat mitjana** i el **contacontes Joaneta i la reina Elisenda**, una activitat, per a infants a partir de quatre anys.

L'any del 700è aniversari del Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes

Aquest dijous ha fet **set-cents anys** que la reina **Elisenda de Montcada** i el seu marit, el rei Jaume II, van col·locar la primera pedra de l'església del **Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes**.

La celebració dels actes del setè centenari de fundació del cenobi continuaran **fins al 3 de maig del 2027**, commemorant, així, la consagració de l'església i l'entrada de la primera comunitat de religioses.

EL BISBE SALVADOR HA PRESIDIT LA MISSA A LA CAPELLA DE LA FUNDACIÓ BUSQUETS

BISBAT TERRASSA | 26 de març, 2026

En aquest dia les Filles de la Caritat a tot el món renoven els seu vots de consagració. La comunitat de Filles de la Caritat són presents a la Fundació Busquets des de la seva creació l'any 1903 i actualment està formada per sis germanes.

NEIX EL SEMINARI GONZÁLEZ FAUS, UN ESPAI DE REFLEXIÓ TEOLÒGICA SOBRE ELS REPTES DEL PRESENT

JESUÏTES | 26 de març, 2026

Un any després de la seva mort, José Ignacio González Faus, jesuïta i una de les veus més rellevants de la teologia contemporània, continua sent una referència per pensar la fe cristiana en diàleg amb la realitat. Amb aquesta convicció, el dissabte 21 de març es va celebrar la primera edició del Seminari González Faus, organitzat pel centre d'estudis Cristianisme i Justícia. La trobada neix amb voluntat de continuïtat i vol actualitzar i projectar el seu llegat teològic.

González Faus va ser un dels impulsors de Cristianisme i Justícia i va estar vinculat durant dècades a la vida del centre. Hi va deixar una empremta profunda per la seva manera de fer teologia: atenta a Jesucrist, arrelada en la realitat i sempre sensible a la situació dels més pobres. El seminari va recollir aquesta herència i va voler obrir camí cap al futur: les diverses intervencions van coincidir a subratllar la necessitat d'una teologia encarnada, crítica i profundament humana.

La primera ponència, a càrrec de Miguel Ramón Viguri Axpe, de la Universitat de Deusto, es va centrar en el mètode teològic de González Faus i va aprofundir en dos eixos fonamentals del seu pensament: la centralitat de Crist i la centralitat del pobre. La intervenció va presentar una teologia que cerca Déu en la realitat de les víctimes i que entén la lucidesa crítica i la misericòrdia com a camins inseparables.

La segona part del seminari va ampliar aquesta mirada cap a dos àmbits d'especial rellevància per a la reflexió actual. Lucía Ramón va abordar l'aportació de la teologia feminista i va reivindicar la mística femenina com una veritable teologia política i d'ulls oberts, capaç d'encarnar-se en la vida quotidiana, en la corporalitat i en l'atenció a les persones que pateixen. La seva intervenció va recuperar figures com Teresa de Jesús, Etty Hillesum, Simone Weil o Madeleine Delbrêl, i va plantejar la necessitat de continuar revisant críticament formes de clericalisme i misogínia encara presents en la vida eclesial. Va apuntar així cap a una teologia més desclericalitzada, més atenta a l'experiència de les dones i més oberta a una comprensió plena del seu lloc a l'Església.

Per la seva banda, Claustre Solé va oferir una lectura bíblica sobre el mite de l'imperi, de Babilònia a Washington, i va mostrar com el poder tendeix a autolegitimar-se com un ordre gairebé diví. Davant d'això, la ponència va defensar una fe que resisteix la idolatria del domini i aposta per la fraternitat humana.

El seminari va posar en relleu la vigència d'una teologia en diàleg amb la història i atenta als grans reptes del present. Amb aquesta iniciativa, Cristianisme i Justícia obre un espai estable per rellegir l'obra de González Faus i continuar projectant algunes de les seves intuïcions més fecundes en el treball teològic del futur.

Si voleu aprofundir en les ponències i debats del Seminari, trobareu totes les sessions disponibles al canal de YouTube de Cristianisme i Justícia. Podeu [visionar-les aquí](#).

EXPOSICIÓ A LES BORGES SOBRE LA PRESÈNCIA DELS CAPUTXINS A CATALUNYA

BISBAT DE LLEIDA | 24 de març, 2026

L'Arxiu Comarcal de les Garrigues acull l'exposició «*Quatre segles de vida caputxina a Catalunya (1578-1968)*», una mostra que repassa la trajectòria social i religiosa dels framenors caputxins al país i la seva vinculació amb les Borges Blanques.

Comissariada per l'historiador i arxiver fra Valentí Serra de Manresa, l'exposició ofereix un recorregut sintètic des de l'arribada dels caputxins a Catalunya l'any 1578 fins a la renovació de les seves constitucions el 1968, arran del Concili Vaticà II. La proposta s'estructura en 37 plafons amb imatges i textos breus que faciliten una lectura clara i divulgativa.

La mostra s'emmarca en la commemoració del 125è aniversari de la restauració de la Província caputxina de Catalunya (1900-2025) i també recorda l'arribada dels caputxins a les Borges Blanques, l'any 1920.

Precisament, la presència caputxina al municipi està estretament lligada a l'àmbit educatiu. Aquell mateix any, la comunitat es va establir a la ciutat per gestionar el Col·legi Mare de Déu de Montserrat, conegut popularment com "els Frares", un centre que ha tingut un paper destacat en la formació de diverses generacions de borgencs.

32A ASSEMBLEA GENERAL DE SUPERIORS MAJORS DE LA CONFER

CONFER | 24 de març, 2026

Els dies 26, 27 i 28 del pròxim mes de maig, tindrà lloc la **32a Assemblea General de Superiors Majors de la CONFER** a l'Hotel Elba situat al carrer Alcalá número 476 de Madrid.

Enguany l'Assemblea General té com a lema **"Tots, tots, tots"**. **Kairós sinodal**. El lema reprèn el missatge sinodal del papa Francesc i el seu llegat, quan va voler emfatitzar la construcció d'una Església acollidora, inclusiva i sense exclusions. L'Església, la vida consagrada dins d'ella, ha de ser sempre la casa comuna de portes obertes per a tots.

Escacs com a símbol que tots som necessaris, mai imprescindibles

El logo que ens acompanya representa un tauler d'escacs. El joc dels escacs ens suggereix, de manera creativa, una deu de possibilitats per a **reflexionar en conjunt, compartir els desafiaments, comunicar-nos millor i comprometre'ns a afrontar el moment en el seguiment del Senyor**.

Volem fer-ho prenent en consideració la **calidesa dels colors** que hem triat. Representen la vitalitat que encara tenim, l'energia que necessitem, l'entusiasme que roman, la passió que ens anima. És la calor humana i divina que recorre els nostres carismes, la seva proximitat a les ferides del món i la seva companyia a les persones en les seves realitats més doloroses, amb l'harmonia i la pau que hem de transmetre.

Els elements que configuren el joc dels escacs, entre altres coses i més enllà de les seves limitacions, ens recorden la convicció de ser **tots necessaris, mai imprescindibles**. Tots som necessaris allí on ens juguem la vida, allí on ens enfrontem amb les dificultats. No assumim aquest joc com a competidors dels uns contra els altres. Ho practiquem, més aviat, amb la urgència que ens desperta la necessitat de confluïr i de convergir, d'ajuntar-nos per a viure en comunió més per fidelitat que per necessitat. El moviment de les fitxes en el tauler requereix assossec, pau interior, oració, contemplació, discerniment contrastat amb Déu i amb els altres.

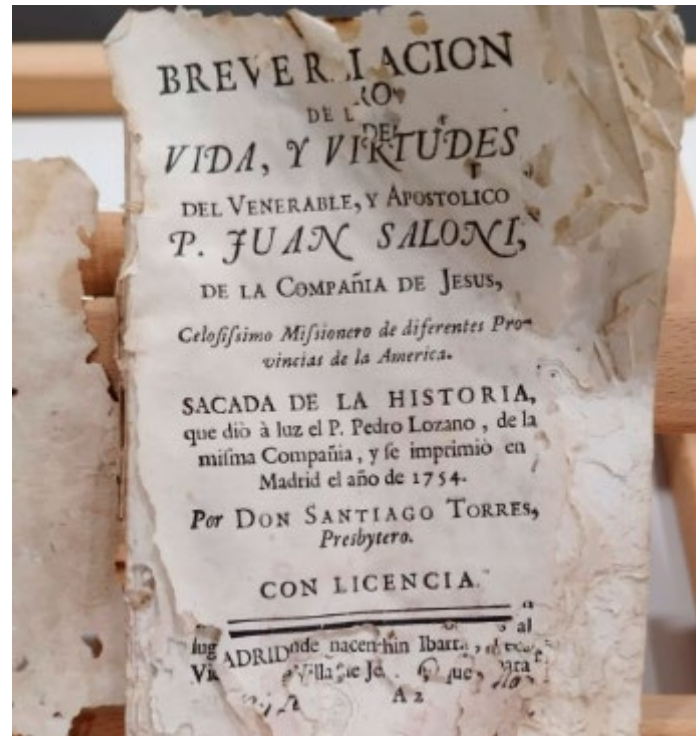
Yago Abeledo, M.Afr

Per a aquesta Assemblea General comptarem amb l'ajuda de **Yago Abeledo**, membre de la [Societat dels Missioners d'Àfrica](#) i membre de [Faith and Praxi](#). Ens acompanyarà durant tota l'Assemblea com a facilitador, ens anirà guiant en procés, de manera que la dinàmica a seguir pugui ser de major profit i creativitat.

Com en totes les nostres Assemblees disposarem d'un temps per a les qüestions de tipus estatutari (Aprovació de comptes i de memòries, els canvis proposats en l'Estatut, etc.).

La clausura se celebrarà el **28 de maig a les 12.30** hores amb una Eucaristia celebrada per **Luis Ángel de las Heras CMF**, bisbe de Lleó i president de la [Comissió per a la Vida Consagrada de la CEE](#), que tindrà lloc en el propi hotel. Quan finalitzi la clausura, s'oferirà als mitjans de comunicació una roda de premsa per a comptar les conclusions d'aquesta 32a Assemblea General.

LA BIOGRAFIA DEL JESUÏTA MISSIONER JOAN SALONI JA ES POT CONSULTAR EN LÍNIA

JESUÏTES | 20 de març, 2026

L'Arxiu Històric de Lleida ha posat a disposició de la consulta online la [biografia del jesuïta i missioner Joan Saloni](#). Es tracta de l'exemplar d'un llibre de l'any 1763, que es va trobar en una casa pairal de Maials, a Les Garrigues, i que explica la vida del jesuïta del segle XVI Joan Saloni, nascut a La Granadella. L'autor n'és el també jesuïta de La Granadella Jaume Torres.

Feta aquesta sorprenent troballa l'any 2024 en el decurs d'unes obres de reforma a la casa de Mercè Quer, [el llibre va ser donat a l'Arxiu Històric de Lleida](#) per a la seva restauració, digitalització i conservació. Gràcies a això l'obra ja es pot consultar en línia al repositori d'Arxius en Línia de la Generalitat de Catalunya

Joan Saloni, un dels primers jesuïtes catalans i missioner a Amèrica

Aquest jesuïta català, nascut a La Granadella, és força desconegut, però prou rellevant segons les informacions que recullen les fonts documentals que en parlen. El seu naixement se situa l'any 1537. La Companyia de Jesús va ser fundada per Ignasi de Loiola i els seus companys l'any 1540, per tant molt a prop del

naixement de Saloni, cosa que el situaria com un dels primers jesuïtes catalans, si més no com a un jesuïta molt proper a la primera Companyia de Jesús.

Com a missioner, se'l considera un pioner d'un model d'evangelització respectuós amb els pobles indígenes. A mitjans del segle XVI Joan Saloni es va convertir en un dels religiosos que s'embarca cap a Amèrica per a evangelitzar la població indígena, en la lògica colonial del moment. Sembla que va arribar al continent americà el 1574, i va recórrer territoris que actualment corresponen als estats d'Argentina, Paraguai i Brasil. Se'l cita com un dels primers europeus que va aprendre la llengua guaraní. Justament la seva facilitat i capacitat per aprendre les llengües autòctones el va portar a missions en comunitats que estaven encara més aïllades. Com a missioner, Joan Saloni treballava per impulsar el progrés social i econòmic dels pobles autòctons, rebutjant l'ocupació per la força. La data de la seva mort se situa el 1599 a Asunción (Paraguai).

El també jesuïta Pedro Lozano recollia ja aquests trets de la seva biografia en una obra de 1754 sobre la història de la Companyia de Jesús a la província jesuítica de Paraguai. És a partir de les dades d'aquesta obra, que Jaume Torres, jesuïta fill de la Granadella, va decidir escriure l'any 1763 una biografia del P. Saloni: l'exemplar que va ser trobat a Maials i al qual podem tenir accés ara gràcies a la donació de Mercè Quer i el treball de digitalització de l'Arxiu Històric de Lleida.

Accés a ["Breve relación de la Vida y Virtudes del Venerable y Apostólico P. Juan Saloni, de la Compañía de Jesús"](#) de Santiago Torres

LA VIDA CONSAGRADA DE BARCELONA CELEBRA EL RECÉS QUARESIMAL AMB UNA CRIDA A LA FIDELITAT A L'EVANGELI

ARQUEBISBAT BARCELONA | 18 de març, 2026

El Seminari de Barcelona ha aconseguit aquesta primera quinzena de març el recés de Quaresma, organitzat per la Delegació de Vida Consagrada de l'Arquebisbat de Barcelona. La trobada va reunir membres de congregacions, instituts de vida consagrada, societats de vida apostòlica i verges consagrades en un matí de pregària, silenci i reflexió.

El recés, convocat pel delegat, el P. Joan Josep Moré, va ser animat pel salesià P. Jordi Latorre Castillo.

Aturar-se i revisar la vida

La trobada va començar amb un moment de meditació i reflexió, amb la pregària de l'hora Tèrcia i una meditació a partir de les lectures del IV diumenge de Quaresma. Un inici per convidar els participants a revisar la seva vida a la llum de la Paraula de Déu. En aquest context, el P. Joan Josep Moré subratlla la importància d'aquests espais dins els temps forts de l'any litúrgic, perquè «és important que els fidels tinguin espais de pregària, reflexió i revisió de vida per preparar-se per a la Pasqua, confrontant la seva vida amb Déu», assegura.

Després de la meditació, els participants van disposar d'un temps prolongat de silenci, pregària personal i adoració del Santíssim, amb la possibilitat de rebre el sacrament de la reconciliació. El recés es va cloure amb la celebració de l'eucaristia.

Cridats a viure amb coherència l'Evangeli

La predicació del P. Jordi Latorre, inspirada en el passatge del cec de naixement de l'Evangeli de sant Joan, va oferir una reflexió profunda sobre el sentit del pecat i la fe. Tal com explica, «no és pecat, sinó que el que peca és aquell que no creu en Jesús, com ho demostren els pares, els veïns i els fariseus. Aquí està el moment de reflexió», exposa el P. Moré. En aquest sentit, el P. Joan Josep Moré, subratlla que la reflexió de Latorre recorda la importància de se conscients que «nosaltres creiem en Jesús» i de preguntar-nos «com ho demostrem i si som fidels en aquest compromís i aquesta acció de fe que Jesús ens demana».

Temps per aprofundir en la vocació

Quant a aquesta trobada de Quaresma, el responsable de Vida Consagrada de l'Arxidiòcesi de Barcelona exposa la necessitat de viure-la amb intensitat. «La Quaresma és un temps privilegiat per aprofundir en la vocació, ja que ens demana augmentar la pregària i ser coherents amb l'Evangeli, estant al costat dels pobres, dels qui pateixen i dels qui més ho necessiten».

Durant l'eucaristia, el P. Moré va recordar que Déu «ens guareix per poder viure en la seva presència» i va animar a viure amb humilitat i sinceritat de cor, seguint l'exemple del publicà. Finalment, també va fer una crida a pregar per la pau al món i a esdevenir constructors de pau en la vida quotidiana.

BERNAT JULIOL: “A SANT MIQUEL DE CUIXÀ INTENTEM MANTENIR L’ACTUAL ACTIVITAT PASTORAL, LITÚRGICA I SACRAMENTAL I AUGMENTAR-LA”

CATALUNYA CRISTIANA | 19 de març, 2026

L'abat de Montserrat, el pare Manel Gasch, ha nomenat el pare Bernat Juliol nou superior de l'abadia de Sant Miquel de Cuixà, monestir benedictí amb onze segles d'història que depèn de l'abadia montserratina i que està situat al municipi de Codalet (Conflent, França), a la Catalunya Nord. Paral·lelament a l'assumpció d'aquesta nova posició al capdavant del monestir de la Catalunya Nord, el pare Bernat Juliol manté els seus càrrecs actuals a l'abadia de Montserrat, on continua residint de manera habitual, com a majordom-administrador i sotsprior des d'octubre del 2024.

Quin encàrrec ha rebut per part del pare abat de Montserrat en ser nomenat superior de Sant Miquel de Cuixà?

[Continua llegint aquí](#)

EL SANTUARI DE SANT JOSEP DE LA MUNTANYA DE BARCELONA COMENÇA L'ANY PREPARATORI DELS 125 ANYS DE LA SEVA INAUGURACIÓ

ARQUEBISBAT BARCELONA | 18 de març, 2026

El santuari de Sant Josep de la Muntanya de Barcelona comença aquest dijous l'any preparatori dels 125 anys de la seva inauguració. Ho farà amb la missa dedicada a sant Josep a la basílica de la Sagrada Família, presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella. La [M. Paloma García de San José, superiora general de la congregació de les Mares dels Desemparats i Sant Josep de la Muntanya](#), va viure al santuari atenent els infants acollits durant 18 anys, des del 1999 fins al 2017. En una entrevista, la religiosa ha destacat que el santuari continua sent «un focus de devoció» i «d'acollida a infants desfavorits». Actualment, «la llar Sant Josep de la Muntanya acull 60 menors tutelats per la Generalitat de Catalunya».

Història del santuari i de la congregació a Barcelona

La M. Paloma García ha explicat que la «fundadora, la beata Petra de San José, va arribar a Barcelona l'any 1886». «Feia temps que desitjava fundar a la ciutat comtal», ha assegurat la religiosa. Durant l'entrevista, ha comentat que la beata Petra de San

José va començar al barri Gòtic amb una llar de nenes i les mares s'hi van establir. Després, es van traslladar a la zona del Putxet, al barri de Sant Gervasi i, posteriorment, es van establir al carrer Sant Salvador.

«L'any 1895, les mares es van trobar amb la dificultat que havien de deixar la casa on estaven o comprar-la. Com que veien que no s'adequava a les necessitats que tenien, M. Petra es va traslladar ràpidament a Barcelona per ajudar les mares», ha manifestat.

«Gràcies als donatius del poble català, es va inaugurar el santuari de Sant Josep de la Muntanya el 1902»

La religiosa ha explicat que «una dona de l'aristocràcia catalana, Carmen Masferrer, sabent del problema de les mares, va donar a M. Petra la Muntanya Pelada, un paratge abrupte a la Vila de Gràcia». «En veure la quantitat de terreny, M. Petra va pensar a aixecar, juntament amb la llar per a les nenes acollides, un temple dedicat a sant Josep. Després de moltes dificultats i gràcies als donatius del poble català, el 1902 es va inaugurar el santuari de Sant Josep de la Muntanya», ha dit.

La superiora general de la congregació ha acabat el repàs històric explicant que M. Petra es va sentir «fortament vinculada a l'obra» i va morir en aquesta casa el 16 d'agost de 1906.

El santuari de Sant Josep de la Muntanya «continua sent un focus de devoció»

La religiosa ha apuntat que la congregació viu aquesta efemèride «amb molt orgull i il·lusió». «Per a nosaltres el santuari és part essencial de la nostra espiritualitat. Celebrar els 125 anys de la seva inauguració és poder continuar donant gràcies a Déu perquè, igual que ahir, continua sent un focus de devoció que atreu centenars de persones a implorar al seu pare sant Josep», ha assenyalat.

La religiosa ha comentat que, des de la seva fundació, el santuari «es va convertir en un focus de devoció per al poble, no només de Barcelona, sinó de tota Espanya, i fins i tot d'Amèrica».

M. Paloma García ha manifestat que, «tot i que és l'única casa de la congregació a Catalunya», el santuari de Sant Josep de la Muntanya «és la casa més important a nivell espiritual». «La gent va començar a dir: anem a veure sant Josep, el de la Muntanya. Una devoció molt unida i arrelada al poble, amb nom propi, imatge pròpia i devocions que se celebren de manera particular al santuari», ha emfatitzat.

El santuari, conegut arreu del món, continua sent un lloc de trobada

M. Paloma García ha valorat que «el santuari és un lloc de trobada». «Generacions senceres han pujat al santuari de Sant Josep de la Muntanya a demanar favors a sant Josep. I continua sent així. El fet que el santuari sigui conegut arreu del món crec que també parla de la seva unió al llarg de tots aquests anys amb el poble», ha puntualitzat.

La religiosa ha destacat que «per a la congregació és un orgull veure l'estima i la fe de la gent». «M. Petra es va sentir fortament vinculada amb el poble català», ha defensat.

La superiora general de la congregació ha manifestat que, «com a punt de trobada, el santuari sempre té les portes obertes a totes les necessitats i activitats de la diòcesi, de la qual ens sentim part, i acull nombroses institucions que ens demanen celebrar esdeveniments a la casa».

A més, també ha assegurat que, «com a lloc de trobada, el santuari continua complint la seva missió principal. És un lloc de fe, de pregària, un refugi de pau enmig de la ciutat».

Part social de l'obra: acollir infants desfavorits

Així mateix, M. Paloma García ha recordat «la part social de l'obra». «Des dels seus inicis, les mares han acollit infants desfavorits. Actualment, la llar Sant Josep de la Muntanya acull 60 menors tutelats per la Generalitat de Catalunya», ha remarcat.

Així doncs, la superiora general de la congregació ha assegurat que, després de 125 anys, el santuari continua acollint «amb els braços oberts tothom qui arriba..., sense preguntar, sense qüestionar». «Les mares continuem atenent les necessitats d'avui, des de l'escolta, l'acompanyament i l'acollida», ha sentenciat.

«Evolucionen les necessitats, els sofriments; el que no evoluciona és l'acollida», ha assegurat després de repassar la història del santuari. De la mateixa manera s'ha referit a la congregació. «El carisma a favor dels més vulnerables, som Mares dels Desemparats, va canviant segons evoluciona la societat. Els pobres sempre són amb nosaltres, d'una manera o altra, i és aquí on intentem continuar donant resposta», ha apuntat.

La congregació «continua mirant el futur amb esperança»

La superiora general de la congregació ha assegurat que «continuen mirant el futur amb esperança, posant-nos en mans del Senyor, per continuar donant resposta als reptes que ens planteja la societat».

Durant la conversa, M. Paloma García ha recordat que, «actualment, la congregació és present a Espanya, Amèrica i Itàlia, atenent infants, joves i gent gran mitjançant residències, llars de menors i centres educatius, així com en zones de missió».

Actes més destacats que tindreu per commemorar els 125 anys del santuari

La superiora general de la congregació veu «que començar aquest any especial per al santuari i la congregació a la Sagrada Família és un privilegi immens. En l'any de Gaudí, la Sagrada Família, que va començar sent un temple dedicat a sant Josep, és un regal que ens fa el Senyor i parla de la relació del Santuari amb la ciutat i la diòcesi de Barcelona».

«Hi ha tota una agenda d'actes, de trobades al llarg de tot l'any. A nivell de congregació serà un any de pelegrinatge de moltes cases al santuari. El pròxim mes d'abril tindrà lloc una trobada de tots els joves de la congregació, que reunirà més de 400 nois i noies en el que nosaltres anomenem el Concert Testimoni. Un moment de fe compartida, amb una forta experiència carismàtica, que se celebrarà aquí, al santuari», ha manifestat.

També ha comentat que «hi ha previst un cicle de conferències, concerts, exposicions amb peces importants de la història del Santuari, trobada de totes les superiores de la congregació..., i molts més actes que s'estan concretant».

CRISTIANISME I JUSTÍCIA RECUPERA EL LLEGAT DELS CAPELLANS OBRERS EN LA PRESENTACIÓ DEL QUADERN “ENTRE LA PARRÒQUIA I LA FÀBRICA”

JESUÏTES | 17 de març, 2026

Cristianisme i Justícia va acollir dilluns 16 de març, a Barcelona, la presentació del quadern *Entre la parròquia i la fàbrica: testimonis de capellans obrers*, una nova publicació de la seva col·lecció virtual. El volum recull el testimoni d'onze capellans obrers -entre ells els jesuïtes **Ramir Pàmpols**, **Isidre Ferreté** i **Jesús Lanao**- i recupera una experiència eclesial i social especialment significativa a partir dels anys seixanta i setanta, quan diversos sacerdots van optar per incorporar-se al món del treball i de la vida obrera, compartint les condicions de vida de la classe treballadora.

La taula va reunir dos dels testimonis recollits en el llibre, el jesuïta **Ramir Pàmpols** i el sacerdot **Pepe Rodado**, l'últim capellà obrer en actiu a Catalunya, juntament amb el jesuïta **Josep M. Rambla**, autor del pròleg, i l'historiador **Josep M. Bigatà**. També hi van participar el bisbe de Tortosa, **Mons. Sergi Gordo**, responsable de la Comissió Interdiocesana de l'Apostolat Seglar (CIAS) i autor de l'epíleg del quadern, i el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, **Ramon Bassas**.

En la salutació inicial, el director de Cristianisme i Justícia, **José Ignacio García**, va definir l'acte com “un acte amb un punt de nostàlgia” que, alhora, ha d'ajudar “a mirar endavant”. La publicació i la trobada van posar de manifest el desig de preservar un llegat que continua essent inspirador per al present.

Maria Labèrnia, en representació de les entitats del sector social dels jesuïtes a Catalunya, va agrair la publicació i va recordar la petjada que capellans i religioses que van fer aquesta opció han deixat també en les obres socials de la Companyia de Jesús. Una presència que, va assenyalar, continua interpel·lant i inspirant.

L'historiador **Josep M. Bigordà** va situar el fenomen en el seu context i va destacar la generositat dels testimonis. Segons va remarcar, l'experiència dels capellans obrers va transformar no només els seus protagonistes, sinó també la manera de viure el cristianisme a Catalunya.

“Una experiència vital desbordant”

Ramir Pàmpols va evocar aquells anys com una experiència “vital” i “desbordant”, viscuda des d'un fort compromís humà, eclesial i polític. Va reivindicar la importància de no perdre les intuïcions dels capellans obrers: la d'un “estar amb” sense límits, incorporats de ple a la vida obrera i presents en sindicats, partits i organitzacions veïnals, compartint la condició de treballadors. En aquest sentit, com a jesuïta va voler assenyalar que, dins la Companyia de Jesús, probablement va ser Pedro Arrupe qui millor va comprendre el significat profund d'aquell compromís.

Pepe Rodado va explicar que el seu itinerari havia estat diferent del de molts altres capellans obrers: abans que capellà, ja era treballador i fill de classe obrera. Des d'aquesta experiència vital va néixer primer la consciència obrera i, després, la vocació sacerdotal. “Jo vull viure amb la meua gent, estar enmig d'ells”, va afirmar, reivindicant també que aquesta manera de viure el ministeri no hauria de quedar fora de la formació dels futurs sacerdots.

Sense haver estat capellà obrer, però sentint-s'hi molt proper, el jesuïta **Josep M. Rambla** va parlar des de l'agraïment i va definir l'experiència dels capellans obrers des de dues claus: la missió i l'encarnació. Van sortir d'una Església conservadora, va dir, per contribuir a fer-ne una Església evangelitzadora, i es van endinsar en el món obrer no només per solidaritat, sinó “fent-se un d'ells”. Segons Rambla, la seva vida i compromís han tingut un impacte rellevant en l'opció preferencial pels pobres dins l'Església i en la capacitat de denúncia evangèlica.

Agraïment, reconeixement i voluntat de mantenir-ne viva la memòria

La fila zero va completar aquest exercici de memòria amb les intervencions de l'activista **Pilar Massana**, la religiosa de la Companyia de Maria **Anna Saumoy**

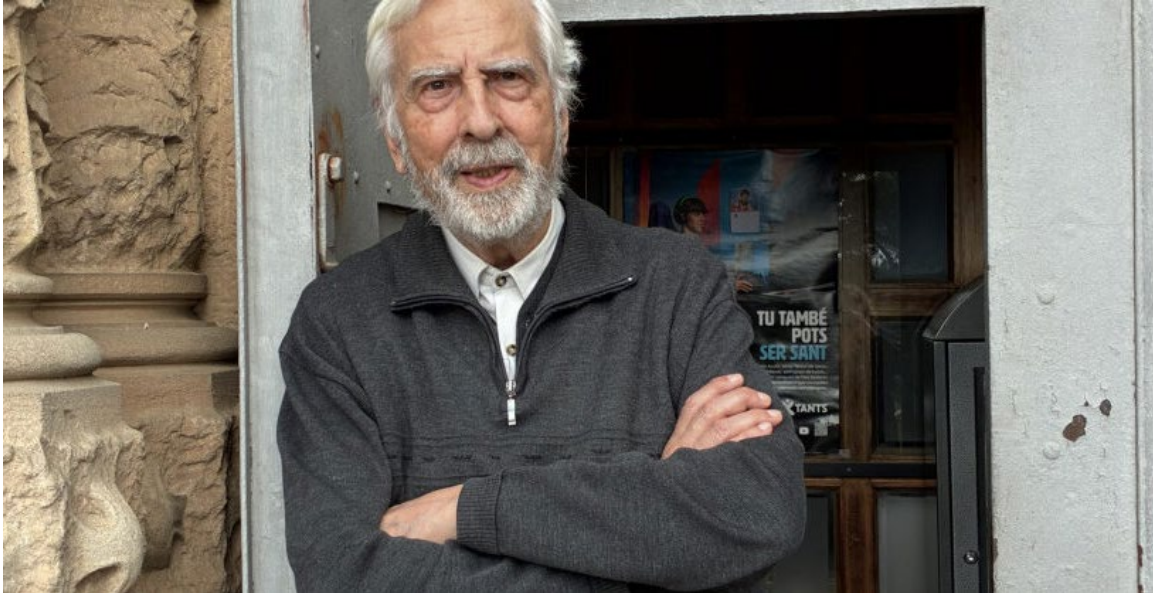

i **Èrika Fabregat**, membre de la Germandat Obrera d'Acció Catòlica (GOAC). Van reivindicar especialment el paper de les religioses de barri, la vida compartida als barris populars i la contribució d'aquestes presències a la construcció de comunitat, de vincles i d'un cristianisme encarnat en la vida quotidiana.

Ramon Bassas es va sumar a aquest to d'agraïment i va remarcar que sense aquest moviment el cristianisme a Catalunya "hauria estat una altra cosa". Com a director general d'affers religiosos, va insistir i ens va comprometre en la importància de recuperar-ne la memòria, també pel que fa a les religioses obreres, i de reconèixer l'impacte que aquesta experiència ha tingut tant en la vida eclesial com en la vida social del país.

En la cloenda, **Mons. Sergi Gordo**, bisbe de Tortosa, va apel·lar a la necessitat de ser conscients de les pròpies arrels i va vincular aquest llegat amb els conflictes del present. Des de la seva experiència personal, com a fill d'una família treballadora migrant que va viure a Cornellà, va assumir el compromís de contribuir a donar a conèixer aquesta història i mantenir-ne viva la memòria.

CONVERSA AMB EL PARE FRANCESC RIU

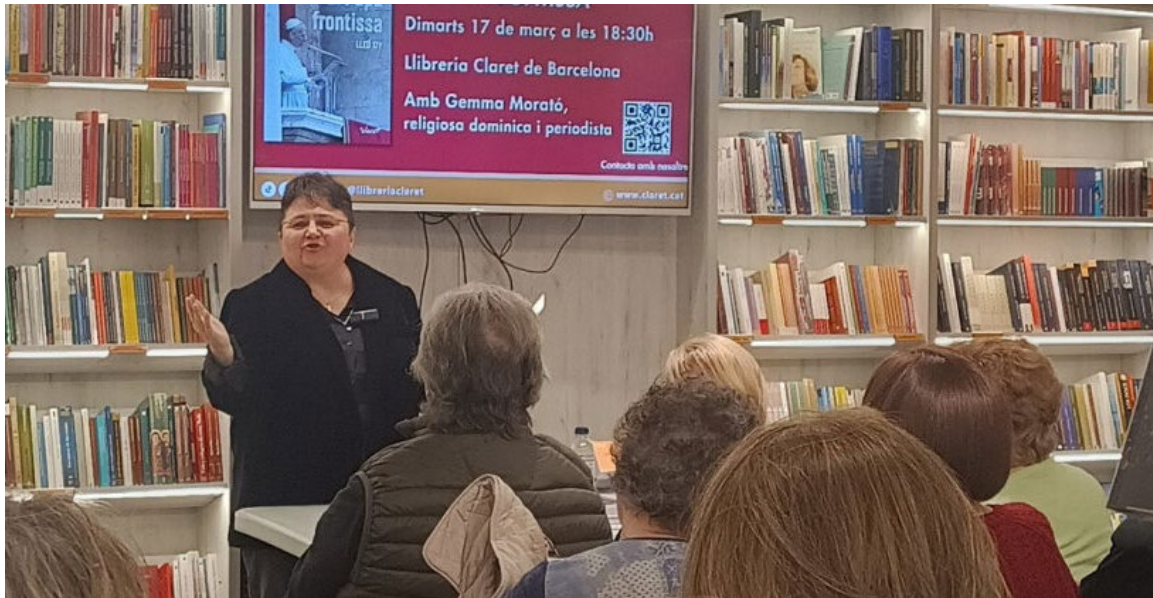
CATALUNYA CRISTIANA | 18 de març, 2026

*L'Escola Cristiana que volem és un document amb cinquanta anys d'història que és la llavor de l'actual **Fundació Escola Cristiana de Catalunya**.* En aquest text, que va respondre a una demanda dels bisbes de Catalunya d'aleshores, trobem les bases sobre les quals s'assenta l'escola cristiana catalana. El seu autor és el salesià **Francesc Riu**, responsable de l'Escola Cristiana de Catalunya durant trenta anys i que ara que en té 90 ens rep al **Temple Expiatori del Sagrat Cor del Tibidabo**, on resideix des de fa deu anys.

Quin és el punt de partida del document *L'Escola Cristiana que volem*?

[Continua llegint aquí](#)

GEMMA MORATÓ: “LLEÓ XIV TÉ UN ESTIL PROPI QUE DONA RESPOSTA AL MÓN ACTUAL”

CATALUNYA CRISTIANA | 18 de març, 2026

Aquest dimarts 17 de març, s'ha presentat a la Llibreria Claret de Barcelona el llibre *El Papa frontissa*, de la religiosa dominica de la Presentació sor **Gemma Morató**. L'obra, [editada per Claret en català](#) (al maig es publicarà també en castellà), proposa una lectura teològica, espiritual i profundament pastoral del pontificat de Lleó XIV, a qui presenta com una “frontissa” discreta però decisiva entre temps, sensibilitats i llenguatges eclesials.

[Continua llegint aquí](#)

MÉS DE 400 PERSONES ES REUNEIXEN AL CLAVER DE LLEIDA EN LA TERCERA EDICIÓ DE L'APLEC IGNASIÀ

JESUÏTES | 16 de març, 2026

El diumenge 15 de març, el col·legi Claver de Lleida va acollir la **tercera edició de l'Aplec Ignasià**, una jornada festiva i celebrativa que aplega, un cop l'any, persones vinculades a les diverses institucions, comunitats i iniciatives de la Companyia de Jesús a Catalunya inspirades en l'espiritualitat de Sant Ignasi de Loiola. Més de 400 persones d'arreu del país van participar en aquesta trobada, que enguany ha tingut com a amfitrions les comunitats i obres de la Companyia de Jesús a Lleida.

L'Aplec Ignasià és una jornada oberta a totes les edats, pensada per compartir, celebrar i enfortir vincles. En aquesta edició, el fil conductor ha estat el 50è aniversari de la formulació de la missió fe-justícia, tot recordant la figura de sant Pere Claver i d'altres testimonis que han fet de la seva vida un compromís viu entre fe i justícia.

La preparació de la jornada, des de la Comunitat de Missió Lleida, s'ha articulat a través de tres grups que han liderat diferents àmbits de l'Aplec: el grup Eco-missió, el Centre d'Esplai Sant Ignasi i el col·legi Claver. D'aquesta manera, la trobada també ha estat expressió del que la missió de Lleida viu en el dia a dia: una vida comunitària compartida entre obres, sensibilitats i generacions diverses.

El grup Eco-missió, que des de fa tres anys treballa al territori de Lleida l'estudi i l'aplicació pràctica de la *Laudato si'* i la cura de la casa comuna, va ser l'encarregat de proposar les caminades contemplatives per l'entorn de la Vall de la Clamor. Introduïdes per **Marta Trepas**, aquestes passejades convidaven a viure un temps de silenci conscient, d'atenció als sentits i d'obertura a la connexió amb un mateix, amb els altres, amb la natura i amb Déu.

Paral·lelament, el Centre d'Esplai Sant Ignasi va dinamitzar les activitats destinades als infants, adolescents i joves, amb una proposta que els va permetre endinsar-se en la persona de sant Pere Claver, el sant Jesuïta català. El col·legi Claver, per la seva banda, va obrir els seus espais i patis per acollir la jornada i va fer possible també un itinerari cultural per alguns dels seus tresors menys coneguts. Acompanyats per **l'Eloi Aran, Roger Torres i la Mireia Torres**, els participants van poder descobrir l'obra del P. Enric Comas SJ, arquitecte, i de Cinto Casanovas SJ, escultor, dos noms destacats en el patrimoni artístic del centre.

Després de les activitats, tots els participants es van reunir per a l'eucaristia, presidida pel delegat dels Jesuïtes a Catalunya, **Pau Vidal**, i concelebrada per diversos jesuïtes presents a la trobada. L'homilia va anar a càrrec d'**Alexis Bueno**, ben participada amb els infants. Un dels moments emotius va ser la intervenció de **Josep Rambla**, que havia format part del primer grup de jesuïtes que van arribar l'any 1953 a viure al Claver en els seus inicis encara en construcció, quan era casa de formació de religiosos. La jornada es va cloure amb un dinar de germanor.

Pau Vidal, delegat dels Jesuïtes a Catalunya, destaca sobretot "el valor de la dimensió celebrativa i comunitària, tan necessària en aquest món violent i trasbalsat per tants conflictes i guerres absurds." Remarca també que "espais com els viscuts durant l'Aplec ens ajuden a seguir sostenint l'esperança cristiana i a treballar dia a dia pel Regne de Déu, ja que ens hem reconegut i retrobat com a persones compromeses amb la vida, la justícia, la fraternitat i la pau, cadascú des de la seva realitat quotidiana".

Per a **Roger Torres**, superior dels jesuïtes a Lleida, l'Aplec ha estat una oportunitat per compartir amb el conjunt de la Companyia de Jesús a Catalunya allò que la comunitat de missió de Lleida viu quotidianament: "la nostra vida en comunitat", amb la riquesa d'aplegar persones "de totes les franges d'edat". Aquesta dimensió intergeneracional, visible al llarg de tota la jornada, ha estat precisament un dels trets que més han valorat els participants.

Des de l'escola que ha acollit la trobada, Jesuïtes Lleida-Col·legi Claver, la seva directora **Lourdes Torrelles** ha viscut la jornada com una experiència que enforteix la comunitat de manera molt transversal. "Ens fa conscients de la diversitat i, alhora, renova la missió comuna, impulsant el compromís de tots", assegura. Per a ella, "el caire festiu culmina en el moment de trobada al voltant de la taula de l'Eucaristia,

on compartim la joia de la fe i ens unim en un sol cos, preparats per continuar el camí amb renovada esperança i fraternitat”.

En les impressions recollides després de l'Aplec, apareix sobretot, molt d'agraïment per l'acollida i l'organització, que ha permès celebrar el goig del retrobament i el sentiment de formar part d'una mateixa família ignasiana. En totes les persones participants es llegeix la convicció que espais com aquest reforcen una comunitat diversa però profundament unida per una mateixa experiència de Déu que ens impulsa a la missió.

Des de l'equip organitzador, **Marta Baylina**, professora d'Esade i implicada en les tres edicions de l'Aplec, en destaca “la gran acollida de la comunitat de Lleida” i “la constatació del ferm i viu compromís social de la Companyia”. Mirant la jornada “entre bambolines”, subratlla especialment els petits grans gestos que fan comunitat: la implicació dels monitors, el servei dels joves, la participació coral a l'eucaristia o “el bon ambient que es respirava a tot el menjador”, que defineix com “de veritable família”. Per a ella, l'Aplec és sobretot “un espai de reforç del sentiment de pertinença a aquesta gran família, diversa i rica, que és la família ignasiana”.

Oriol Jiménez, educador de Jesuïtes Casp, també posa l'accent en aquesta experiència de cos compartit: “Valoro poder sentir-nos família, sentir-nos comunitat de missió”. Destaca la comunió viscuda amb altres famílies, institucions educatives i socials, així com el goig de retrobar jesuïtes i altres persones amb qui feia temps que no coincidía. Del dia, en remarca especialment el camí contemplatiu, “que ha sigut un regal”, i una eucaristia “molt coral, molt senzilla i molt acollidora”, que, segons diu, “ha sabut testimoniar i encarnar de manera molt vivencial el sentit de la fe i la justícia”.

Per a **Toni Soler Ricart**, membre de la CVX Berchmans i consiliari al Casal Loiola, la vivència principal és la del “goig i satisfacció de retrobar tantes bones persones estimades, juntes i unides en un mateix esperit i projecte”. El moment més significatiu va ser, també per a ell, el passeig contemplatiu: “tot convidava a sentir-se un amb tota la creació i a gaudir de la presència, la força i l'amor de Déu en tot”. La seva mirada hi aporta, a més, un accent espiritual i eclesial: celebrar la fe amb altres persones que comparteixen camí “sempre alimenta i ajuda a seguir caminant”.

Eusebi Fortuny i Mariona Font, membres de la comunitat cristiana Sant Pere Claver del Clot, ens fan arribar les seves impressions del què ha estat la participació per part de les famílies amb infants. Per a ells, l'Aplec va tenir també un fort component afectiu i biogràfic: ser al Claver va significar un “retorn a casa”, un lloc decisiu en la seva història personal i compartida. Hi destaquen el “retrobament amb molta gent” i un clar sentiment de “comunitat de comunitats”. En sortir, expliquen que s'enduen “molt d'agraïment” i “alegria per veure també els nostres fills gaudir de l'espai i

1 d'abril, 2026	HOREB 657	
-----------------	---------------------	---

l'experiència". Des de la seva experiència familiar, valoren molt positivament la proposta diferenciada per a grans i petits, i afirmen que "tenir espais separats per als grans i petits va ser un luxe", tot destacat el treball de l'equip de monitors i monitores.

FUNDACIÓ OBRA MERCEDÀRIA AMPLIA LA SEVA XARXA D'ACOLLIMENT A LLEIDA AMB LA LLAR ARMENGOL

Fundació Mercedària | 13 de març, 2026

La **Fundació Obra Mercedària** va **inaugurar** el passat 27 de febrer un **nou pis** de semillibertat a Lleida, la **Llar Armengol**, un recurs destinat a persones que es troben en procés de reinserció i que presenten dificultats per a accedir a un recurs residencial estable.

Aquesta nova llar disposa de **dues places** per a homes i neix amb l'objectiu d'oferir un espai de transició que afavoreixi l'autonomia personal i una reinserció social real. En aquest entorn acompanyat, les persones residents poden avançar en el seu procés personal, consolidant hàbits de convivència, responsabilitat i participació en la comunitat.

Amb l'obertura de la Llar Armengol, la Fundació Obra Mercedària compta ja amb **tres pisos** a la ciutat de Lleida: la **Llar Pari Jofré**, destinada a homes; el **pis Gloria Gasol**, dirigit a dones; i aquest nou recurs que amplia les oportunitats d'acolliment i acompanyament.

A través d'aquests espais, l'entitat continua treballant per a generar oportunitats i donar suport a processos d'**integració social** per a persones en situació de vulnerabilitat, reafirmant el seu compromís amb la **reinserció** i les **segones oportunitats**.

NOVA ETAPA D'HOSPITALITY EUROPE PER A SER MÉS ÀGILS I FLEXIBLES DAVANT LES NECESSITATS EMERGENTS

SANT JOAN DE DÉU | 12 de març, 2026

Després del procés de renovació d'Hospitality Europe iniciat per l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu i la Congregació de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús, aquest any s'ha posat en marxa una nova etapa de l'organització. L'objectiu és donar una resposta més eficaç als nous desafiaments i a les necessitats emergents a Europa. Aquesta nova fase incorpora un pla estratègic renovat i la figura del director general.

El càrrec l'ocupa el Dr. Joan Uribe, que, juntament amb l'Assemblea General i el Comitè Executiu de Hospitality Europe, lidera i impulsa aquesta nova etapa.

Entre els objectius prioritaris es contempla ser més àgils i flexibles davant les noves necessitats, així com facilitar el contacte entre centres, la transferència de coneixement i l'intercanvi d'experiències entre diferents models de treball a escala europea. En aquest sentit, Joan Uribe explica que "la nostra activitat s'organitza en tres àmbits: estratègic, operatiu i relacional. A nivell estratègic, iniciarem un espai compartit de reflexió adreçat a les direccions generals de les nostres institucions a Europa. A nivell operatiu, continuarem desenvolupant projectes europeus innovadors, finançats i executats pels centres".

Uribe també destaca la importància dels grups de treball de l'organització i assenyalava que "estem potenciant l'activitat dels nostres grups sobre inclusió social,

salut mental, envelliment i demència, cures pal·liatives i final de vida. Aquests grups, juntament amb els d'escoles professionals, ètica, pastoral social i de la salut i patrimoni cultural, són el motor de canvi que impulsa Hospitality Europe". Aquests equips estan formats per professionals de diferents països europeus i contribueixen a definir estratègies i metodologies útils per als centres de les dues institucions als diferents territoris.

En l'àmbit relacional, també es treballa per ampliar la col·laboració amb institucions europees, com l'Organització Mundial de la Salut o la Unió Europea. "Els nostres centres —diu Uribe— tenen prou autonomia per ser sensibles al seu entorn i adaptar-hi la seva resposta, tant a nivell nacional com europeu".

Necessitats urgents i emergents

Tot i que Europa ha desenvolupat l'estat del benestar, encara hi ha reptes importants que generen desigualtats en el sistema. Entre aquests reptes hi ha l'envelliment de la població, el finançament sostenible dels serveis, la persistència de desigualtats socials, el canvi climàtic, la transició digital o les migracions forçades. En aquest context, Hospitality Europe promou una cultura de l'hospitalitat i una atenció integral centrada en la persona per donar una resposta més eficaç a aquests nous desafiaments.

En aquest marc, l'Assemblea General d'Hospitality Europe ha aprovat el document de posicionament Hospitalitat davant l'hostilitat, que defensa l'aplicació universal del valor de l'hospitalitat. Aquest enfocament aposta per humanitzar les relacions entre les persones i es presenta com un element clau per a la convivència i la supervivència col·lectiva en contextos cada cop més complexos.

Es tracta també d'una resposta a una època marcada per una hostilitat creixent que afecta tota la societat, especialment les persones més vulnerables.

Actualment, Sant Joan de Déu i les Germanes Hospitalàries són presents en més de deu països europeus i compten amb una xarxa conjunta de més de 280 centres en els àmbits sanitari, sociosanitari, social, de solidaritat, recerca i docència. Aquesta xarxa els permet donar resposta a situacions de vulnerabilitat cada vegada més complexes, en què sovint es combinen diferents factors. Alguns exemples són l'augment dels problemes de salut mental entre joves i altres col·lectius vulnerables, els diagnòstics duals o el risc d'exclusió social associat a la precarietat laboral.

Molts serveis d'atenció no s'ajusten encara als nous perfils de necessitats emergents, cosa que deixa buits davant determinades situacions complexes. Des d'Hospitality Europe, però, es treballa per generar sinergies estables entre centres, connectant diferents models i nivells d'especialització per oferir una resposta el més

1 d'abril, 2026	HOREB 657	
-----------------	---------------------	---

completa i adaptada possible a cada persona. Per això, els centres de Sant Joan de Déu i de les Germanes Hospitalàries són especialistes en l'atenció d'aquestes situacions, partint de la idea que els serveis s'han d'adaptar a la realitat de les persones, i no a l'inrevés.

Hospitality Europe

Hospitality Europe és una associació internacional sense ànim de lucre amb seu a Brussel·les, creada el 2012 per l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu i la Congregació de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús. Des d'una cultura de l'hospitalitat, treballa per atendre les situacions de vulnerabilitat i millorar la qualitat de vida i l'autonomia de les persones, donant resposta de manera àgil i flexible a les noves necessitats emergents.

Des de la seva creació s'han impulsat 23 projectes internacionals, dels quals 19 ja s'han finalitzat. Aquests projectes han tingut un impacte positiu en 3.800 persones ateses i han arribat a més de 20.000 beneficiaris directes i indirectes.

Hospitality Europe promou l'aplicació universal del valor de l'hospitalitat, en qualsevol context i circumstància, com una manera d'humanitzar i millorar les relacions entre les persones.

ELS CONSELLS GENERALS DE OCARM I OCD ES REUNEIXEN A ROMA PER A TRACTAR DIVERSOS TEMES D'INTERÈS COMÚ

CARMELITES DESCALÇOS | 11 de març, 2026

El dia 12 de març de 2026, a la Casa General dels Carmelites Descalços, es van trobar els dos Consells Generals, OCARM i OCD. Va ser un moment distès i de diàleg fratern. Després de resar l'hora tèrcia es va procedir a la presentació de cadascun dels membres del Consell. Els secretaris generals, P. Giampiero Molinari, O. Carm. i Angelo Lanfranchi, OCD, van preparar l'ordre del dia:

1. Informació sobre el Capítol General OCARM. (Malang, Indonèsia, 9-26 de setembre de 2025). El P. Desiderio García, O. Carm., Prior General, va informar que acabaven de començar el sexenni i va explicar el títol escollit per a presidir el mateix: “*Heu de fer algun treball*” (R 20). La nostra fraternitat contemplativa destria la seva missió”. Seguidament, el P. Rolf Nepomuk, O. Carm., Conseller General de les Amèriques, va comunicar les línies principals del missatge final del Capítol.

2. El P. Miguel Márquez, OCD, Prepòsit General, va exposar aquells temes que estan treballant durant aquest sexenni: reestructuracions de la presència, creixement i disminució d'algunes àrees geogràfiques, col·laboració i internacionalitat, desafiaments més urgents, revisió de les Constitucions dels frares i de les Carmelites descalces.

3. Celebrem enguany el centenari de la proclamació de sant Joan de la Creu com a Doctor de l'Església (1926) i el tercer centenari de la seva canonització (1726). El Teresianum (Roma) i el Cites (Àvila), per a això estan organitzant un Congrés Internacional, els dies 22-26 de juny 2026, amb el títol: "La mística: paradís perdut o terra promesa". Es podrà continuar on-line. També s'han confeccionat unes fitxes, que es poden descarregar de www.carmelitaniscalzi.com per a la reflexió i reunió comunitària.

4. Enguany celebrem l'aniversari de la primera aprovació de la Regla (Honorí III, Butlla *Ut vivendi norman*, 20 gener de 1226). S'estan elaborant unes sèrie de materials per a la reflexió comunitària. El P. Richard Byrne, O. Carm., Conseller General per a Europa, va informar sobre les possibles iniciatives que es poden preparar: carta conjunta Prior General i Prepósit General, Eucaristia en S. Pere de Roma, audiència i missatge del Papa, *Schola carmelitana* en el CISA al setembre de 2026, edició especial de *Carmelus*, etc.

5. El P. Marco Chiesa, OCD, Postulador General OCD, va presentar els textos llatins (*Proprium Missarum OCD – Lectionarium OCD*) aprovats pel Dicasteri per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments. Els OCARM amb gratitud assumiran aquells textos comuns per a preparar el *Proprium Missarum OCARM. – Lectionarium OCARM*. Es va comunicar que caldrà tenir en compte els canvis que la Santa Seu està actualment realitzant en el Ritual de Professions, per a la posterior revisió dels Rituals de professions propis de l'Orde OCARM i OCD.

6. Es continua preparant una guia històrica anomenada "Roma carmelita". Es tracta d'un mapa (també en versió digital), per a poder fer una peregrinació per aquells llocs més emblemàtics relacionats amb la història i espiritualitat carmelita (Basilica di San Martino ai Monti, Chiesa di Santa Maria Traspontina, Chiesa Santa Maria delle Vittorie, Centre Internacional Sant Alberto, etc.).signant el seu compromís amb la reinserció i les segones oportunitats.

EL GOVERN GENERAL I ELS SUPERIORS MAJORS CLARETIANS ES REUNEIXEN A SRI LANKA PER PREPARAR EL XXVII CAPÍTOL GENERAL

CLARETIANS | 11 de març, 2026

La **Trobada del Govern General amb els Superiors Majors** de la Congregació dels Missioners Claretians s'ha celebrat de l'1 al 9 de març de 2026 al Serene Pasture Retreat Centre de Colombo, a Sri Lanka. La reunió forma part de la preparació del **proper XXVII Capítol General** i va reunir els responsables de la Congregació per a un temps de pregària, reflexió i discerniment sinodal. Entre els participants també hi havia el provincial de Sanctus Paulus, Juan Martín Askaiturrieta, CMF.

La jornada inaugural va tenir lloc el 2 de març amb la pregària del matí. Hi van participar 29 superiors, tot i que sis no van poder arribar-hi a causa d'interrupcions provocades pels conflictes a la regió, de manera que alguns es van unir de manera virtual. La trobada va començar amb una benvinguda marcada per la riquesa cultural local, amb música i danses tradicionals singaleses i una cerimònia tàmil, seguida de l'entronització de la Paraula de Déu sota el lema: *La pau sigui amb vosaltres* (Lc 24,36).

El P. Joseph Jayaseelan, CMF, va donar la benvinguda als participants i el P. Henry Babatunde Omonisaye, CMF, va presentar els objectius i el programa de la trobada.

1 d'abril, 2026	HOREB 657	
-----------------	---------------------	---

Per la seva banda, el Superior General, el P. Mathew Vattamattam, CMF, va subratllar que el lideratge és, abans que res, una responsabilitat espiritual al servei del carisma i de la missió. També va assenyalar algunes prioritats per a la Congregació: enfortir la vida comunitària fraterna i intercultural, fomentar el discerniment i l'acompanyament, aprofundir en l'espiritualitat missionera i mantenir la proximitat a les perifèries.

Durant la tarda, els participants van treballar en grups reflexionant sobre l'impacte del [Capítol General de 2021](#) i els desafiaments actuals de la missió. La trobada va concloure el dia 9 seguint amb els eixos programats.

 FORMACIÓ

PROGRAMA DE FORMACIÓ PERMANENT 2025-26

FORMACIÓ URC

El Programa de Formació Permanent 2025-2026 de la Unió de Religiosos de Catalunya s'ofereix com una invitació a continuar caminant en fidelitat a la vocació religiosa en un món en constant transformació. Des de l'escolta de l'Esperit i atents als desafiaments actuals, aquest curs proposa espais de reflexió, aprofundiment i intercanvi fraternal que ajudin a renovar el compromís amb l'Evangeli, en comunitat i al servei del poble de Déu. Amb una mirada arrelada en el present i oberta al futur, volem seguir cultivant una formació integral que enforteixi la missió compartida.

TROBA EL FULLETÓ INFORMATIU A LA SECCIÓ DE FORMACIÓ
CONTÍNUA DE LA PÀGINA WEB DE L'URC

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT 2026

FORMACIÓ URC

Dates: 13 de juliol al 19 de juliol de 2026, dl.-dg. (**Cal portar Bíblia)

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT (EE1)

ACOMPANYA: **P. Anton Gordillo, OSB**

TEMA: **“Beneït sigui Déu: La pau i l’alegria interiors”**

INICI: 13 de juliol. Cal arribar abans de les 12’30h.

FINAL: 19 de juliol després de dinar

PREU: 360€ (tot inclòs)

PLACES: 27 (Per estricte ordre d’inscripció)

Data límit d’inscripció: **30 de juny de 2026**

1 d'abril, 2026	HOREB 657	
-----------------	---------------------	---

Dates: 27 de juliol al 2 d'agost de 2026, dl.- dg. (**Cal portar Bíblia)

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT (EE2)

ACOMPANYA: **P. Josep-Enric Parellada, OSB**

TEMA: “**Exercicis espirituals: un temps per escoltar, per pregar i per descansar**”

INICI: 27 de juliol. Cal arribar abans de les 12'30h.

FINAL: 2 d'agost després de dinar.

PREU: 360 € (tot inclòs)

PLACES: 27 (Per estricte ordre d'inscripció)

Data límit d'inscripció: **30 de juny de 2026**

Forma d'inscripció:

1.Primer pas: sol·licitar plaça a l'URC

- per correu electrònic (olga.sanchez@confer.es)
- per telèfon (93 302 43 67)
- directament a la seu de la plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) en horari d'atenció al públic: dilluns a divendres, de 09,00h a 13,00h.

Incloure-hi les dades següents: nom i cognoms de la persona que s'inscriu als exercicis, institut/congregació, correu electrònic i telèfon de contacte.

Se seguirà estrictament l'ordre d'inscripció fins exhaurir les places.

2.Segon pas: confirmació de la plaça.

Es rebrà resposta a la sol·licitud. En cas que sigui afirmativa perquè hi ha places disponibles, podrà passar-se al tercer pas.

1 d'abril, 2026	HOREB 657	
-----------------	---------------------	---

3.Tercer pas: efectuar el pagament. Una vegada rebuda la confirmació de la plaça, cal efectuar el pagament. La plaça es considera coberta en el moment d'haver efectuat el pagament, prèvia sol·licitud de plaça i la seva confirmació.

Pagament: ingrés o transferència bancària al número de compte de "CaixaBank"

ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu als exercicis, i al costat les lletres EE1 (Montserrat, 13-19 juliol) o EE2 (Montserrat, 27 juliol-2 agost) . El preu és de 360€.

Organitza: Monestir de Santa Maria de Montserrat. Amb el suport de l'URC, que coordina les inscripcions.

Nota 1: Un cop inscrits, en cas de baixa justificada es retornaran 300€.

 RECULL DE PREMSA

Manresa posa en valor el llegat de Sant Joan de Déu amb un documental i tertúlia oberta

NACIO MANRESA | 19 de març, 2026

La **Fundació Germà Tomàs Canet** va presentar a Manresa el documental *El menor dels germans* i va organitzar una tertúlia amb el director **Óscar Parada** per difondre el llegat de **Sant Joan de Déu**. L'activitat, amb la participació de 120 persones, va destacar la vigència del missatge d'hospitalitat i dignitat del seu fundador i la influència del seu **pensament humanista** en les entitats socials i sanitàries actuals.

[Continua llegint aquí](#)

Regió7

Berga homenatja la congregació de les Germanes Vedruna

CONVERSES A CATALUNYA | 21 de març, 2026

La Sala de Plens de l'**Ajuntament de Berga** va acollir divendres un acte de **reconeixement a les germanes Vedruna de Berga**. L'esdeveniment ha consistit en la conferència titulada *Les Vedrunes a Berga (1837-2025). Història d'una voluntat de servei a càrrec de l'historiador i arxiver berguedà* **Xavier Pedrals**. Entre els assistents s'hi trobaven l'alcalde de la ciutat, **Ivan Sánchez**; la directora del Museu Comarcal de Berga, **Alba Perarnau**; la directora del centre educatiu Vedruna Berga, **Mireia Canudas**, així com altres docents; i les germanes carmelites que fins a l'octubre passat residien a Berga acompanyades per la directora de la fundació Vedruna Catalunya, **Montserrat Espinal**.

[Continua llegint aquí](#)

Llibre “Cuina vegetariana de sempre”, de Fra Valentí Serra

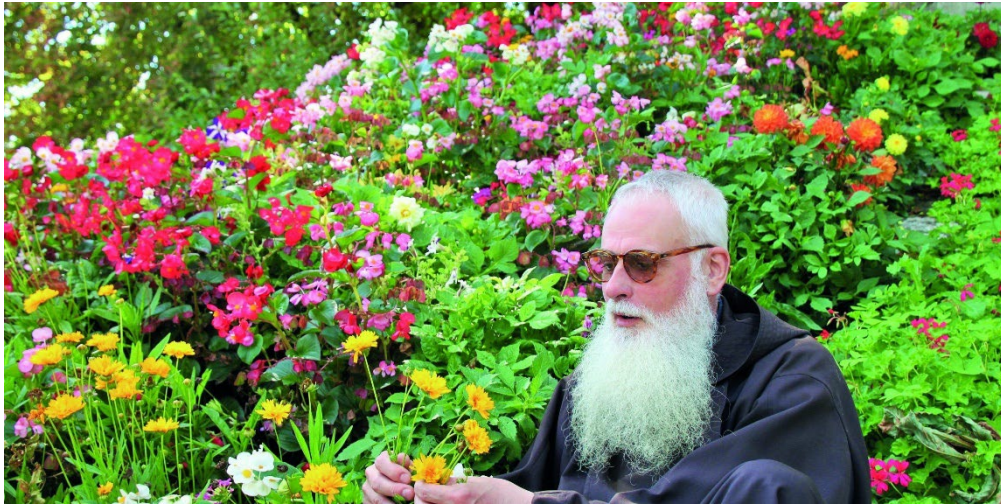
CONVERSES A CATALUNYA | 20 de març, 2026

Fra Valentí Serra, reconegut historiador de la vida caputxina i profund coneixedor de les tradicions remeieres de Catalunya, ha presentat recentment una nova obra que posa en valor el patrimoni culinari del país. Es tracta del llibre “**Cuina vegetariana de sempre**”, que porta per subtítol “Menjar en excés desmenja”, una dita popular que resumeix la seva filosofia alimentària basada en la moderació i l'equilibri.

[Continua llegint aquí](#)

Fra Valentí Serra recupera receptes de la cuina vegetariana tradicional en un llibre

3CAT | 18 de març, 2026

Fra Valentí Serra, historiador de la vida caputxina i estudiós de les tradicions remeieres de Catalunya, acaba de presentar el llibre “Cuina vegetariana de sempre”, amb el subtítol “Menjar en excés desmenja”. El frare ha recuperat 80 receptes pròpies de la cuina vegetariana tradicional que hi havia en diversos manuscrits i tractats de cuina antics. Fra Valentí creu en una cuina popular i saludable, que es basa en la senzillesa i el producte local.

[Video](#)

Demanen la beatificació de Javier Sartorius: d'aristòcrata a missioner i monjo del Santuari de Lord

3CAT | 15 de març, 2026

Javier Sartorius Milans del Bosch pertanyia a una de les famílies més conegudes de l'aristocràcia madrilenya. Va ser tenista i campió de pàdel als Estats Units, però va renunciar a tot per fer-se **missioner i monjo**.

[Continua llegint aquí](#)

VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](https://twitter.com/ReligiososCat)

[@ReligiososCat](https://facebook.com/ReligiososCat)

[Unió de Religiosos de Catalunya](https://www.youtube.com/UniódeReligiososdeCatalunya)

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a

08010 Barcelona

+34 93 302 43 67

urc.info@gmail.com

www.urb.cat